

**[Aage Fogh.]**

statens regnskabsvæsen og revision, der blev gennemført i 1926, og i hvilken der praktisk talt ikke er foretaget ændringer siden.

I det foreliggende forslag foreslås i punkt 2 følgende ændring til § 4, stk. 2: „1. oktober ændres til: 1. marts“. Denne ændring kan synes helt ubetydelig, men så vidt jeg kan se — og navnlig så vidt jeg har fået det bekræftet ved at studere spørgsmålet nærmere — vil det i praksis sige, at vi i fremtiden adskiller den betænkning, der kommer fra de af folketinget valgte statsrevisorer, fra de beretninger, der kommer fra revisionsdepartementerne. Jeg anser en sådan adskillelse for at være ulykkelig, fordi jeg så tror, at begge dele vil blive, om jeg så må sige, forholdsvis tandløse. Jeg vil derfor stille forslag om, at vi lader dette forslag til folketingsbeslutning gå i udvalg. Det er jo fremsat af præsidiets medlemmer, men præsidiets er vel ikke det rigtige sted til videre behandling. Om forslaget skal gå til nærmere overvejelse i udvalget for forretningsordenen eller vi skal vælge et specielt udvalg til det, kan for mig være ligegyldigt. Jeg mener blot, at sagen bør gå i udvalg, for at vi kan undersøge den nærmere.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre et par principielle bemærkninger om statsrevisionen i det hele taget og om statsrevisionens stilling som repræsentant for den bevilgende myndighed over for de administrative organer. Det er jo et spørgsmål, som gennem mange, mange år har været til behandling, og hvis man går langt tilbage i tiden, vil man finde, at allerede enevoldskongerne havde meget mas med deres revisorer. Man vil endvidere se, at i den periode, da Estrup regerede i Danmark, var der meget store stridigheder mellem de af folketinget valgte revisorer og Estrups regering. Det førte med sig, at man omkring århundredskiftet — netop i året 1900 — nedsatte en kommission til at undersøge hele dette spørgsmål. Det er vel ikke uden interesse at notere, at en kommission, der havde så prominente navne blandt sine medlemmer som Sofus Høgsbro, Oscar Hansen — venstremand, der var valgt i Valby — og Alberti, som på det tidspunkt var et meget fremragende medlem af rigsdagen, og en række andre, fremkom med et

forslag om en regnskabsret, som man kender den fra andre lande, f. eks. vistnok fra Norge og andre steder.

For at understrege, hvilken betydning man allerede på det tidspunkt tillagde adskillelsen mellem de bevilgende myndigheder og administrationen, beder jeg om formandens tilladelse til at citere et par paragraffer, hvoraf man vil se, hvor linjen går. I § 1 i dette forslag om statsrevisoratets omdannelse til regnskabsret hedder det:

„Til kontrol med statens indtægter og udgifter, til vurdering af statsformuen og statsgælden og i det hele til undersøgelse af statens regnskabsførsel forandres statsrevisionen til en regnskabsret, hvis virksomhed ikke på noget punkt“ — jeg fremhæver: ikke på noget punkt — „er underlagt ministeriet. Regnskabsretten består af 1 formand og 6 dommere. Rettens medlemmer udnævnes af rigsdagen, således at den forenede rigsdag vælger rettens formand og hvert af tingene 3 af dommerne. Ingen må ved sin første udnævnelse til medlem af retten være medlem af det ting, af hvilket han udnævnes. Hvert år udtræder et af rettens 7 medlemmer. . . .“

O.S.V.

Og så føjes der videre til i § 2:

„Fader og søn, svigerfader og svigersøn, broder og svoger må ikke samtidig være medlem af regnskabsretten. Ved deres første udnævnelse må de ej heller stå i et tilsvarende frændeforhold til et medlem af ministeriet.“

Jeg beder tingets medlemmer være opmærksom på, hvad man allerede i 1900 var inde på — og det i en kommission, der havde tilslutning både af socialdemokrater og venstremænd og vistnok også af konservative. Det mest aktive af medlemmerne var, så vidt jeg kan se, Oscar Hansen, en venstremand valgt i Valby, men det, jeg navnlig understreger, det er, at det er kraftigt fremhævet, at der skal være hel adskillelse fra administrationen uden direkte tilknytning til ministeriet.

Nu skal jeg ikke trætte det høje ting med at gennemgå, hvad der er sket siden da; der er et og andet, som tyder på, at det interesserer ikke medlemmerne så forfærdelig meget. Men der har gennem tiderne været stor interesse for dette problem.